

Hương... Đã đi rồi !

Mây thôi không còn bay
Ngày tháng không còn dài
Em không còn cầm bút
Để nhớ buồn thương ai !!

Câu thơ em thường viết
Anh mượn ý họa vần
Hai phương trời cách biệt
Giao cảm kết tình thân

Dòng Hương Giang lờ lững
Nước trong xanh mây trời
Áo học trò Đồng Khánh
Em cười hoa nở tươi...

Đôi mắt cô Tôn Nữ
Sóng Hương Giang nhẹ nhàng
Sương mỏng mờ núi Ngự
Bước ly xứ. Trăng vàng...

Từ giã đất thần kinh
Em tự lo thân mình
Tuổi 15, mười sáu
Paris đẹp hữu tình...

Từ bài thơ ý lạ
Xúc cảm họa trọn vần
Trời mùa đông băng giá
Ý tràn khắp châu thân

Tin chiều nay nhận được
Mây chờ thơ ngừng trôi
Mắt thôi buồn tha thiết
Em giã biệt cõi đời...!

Viết từ tâm xúc động
Thương nhớ tiếc một người
Mây bay và gió lộng
Em bước lạ xa xôi...

thylanthảo
21-4-22

Chiều Nghiêng Dáng Đợi

Chiếc lá rung rinh gió trở mình
Nắng chiều xiên ngã dáng buồn in
Lối quen đường cũ nay im vắng
Tiếc nhớ buồn thương một chút tình...

Gió chuyển từ đâu mang đến đây
Nỗi buồn sâu lắng mỗi cuối ngày
Hình như thường nhật ta mong đợi
Em trở về lãng đãng dáng mây

Bức tranh mây vẽ trong tầm mắt
Lắm cảnh đời thường rõ như in
Hôm qua mái tóc và đôi mắt
Đôi mắt vợ hiền xinh thật xinh...

Chiều cuối năm nhiều lúc mưa sương
Tựa cửa buồn hiu ngóng lối đường
Tìm dáng thân quen người đã khuất
Để lại lòng ta lắm nhớ thương

Mây lững lơ và gió đẩy đưa
Tình em hồ để đã quên chưa
Chữ tình khắc nét in trong dạ
Đâu để đôi năm đã nhạt mờ

Tay vịn mây viết liền mấy chữ
Em của lòng anh em ở đâu?
Có biết chia tay là vĩnh biệt
Cõi trần ở lại khóc thương sầu

Buổi chiều buổi sáng đều trông ngóng
Nhìn lại dáng người em dấu yêu
Vẫn biết đợi chờ là ảo mộng
Đêm xuống dần... Cảnh vắng cô liêu..

thylanthảo
25-1-22